Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) judecător Holevițcaia L.

Dosarul nr. 3a-615/23
2-21122721-02-3a-12052023

D E C I Z I E

21 aprilie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Goncear Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Serviciul Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Lismedfarm" împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, persoane terțe: Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Agenția Națională pentru Sănătatea Publică privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 17 august 2021, SRL „Lismedfarm" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, persoane terțe Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Agenția Națională pentru Sănătatea Publică, solicitând anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.21 din 1 iulie 2021 privind clasificarea mărfii cu codul mărfii 300490000: dimexid 100 ml, tinctură de gălbenele 25 ml, menivazină 40 ml, cu subpoziția 300490000, levomicetina 25 ml cu subpoziția 300420000 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, SRL „Lismedfarm" este agent economic ce desfăşoară activitatea comercială în domeniul farmaceutic, legat şi de importul medicamentelor.

La 28 iunie 2021, prin intermediul postului vamal nr. 2090 și al brokerului vamal „Globor", reclamanta a declarat în vederea importului mai multe produse, iar prin Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 21 din 1 iulie 2021, inspectorul superior

Igor Sazonov a constatat pretinse neconformități în declarația vamală și a dispus reclasificarea acestora. Astfel, produsul „Dimexid”, în flacon de 100 ml, a fost încadrat la subpoziția tarifară 300490000; „Tinctura de gălbenele”, în flacon de 25 ml, și „Menovazină”, în flacon de 40 ml, au fost încadrate la subpoziția tarifară 300490900, iar „Levomicetină”, în flacon de 25 ml, la subpoziția tarifară 300420000.

Reclamanta a susținut că inspectorul vamal a aplicat pozițiile tarifare exclusiv în baza Nomenclaturii combinate, a Notelor explicative la Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor și a Regulilor generale de interpretare, fără a lua în considerare întreaga legislație specială din domeniul medicamentului.

Reclamanta a menționat că nu este de acord cu clasificarea mărfurilor respective drept medicamente din poziția tarifară 3004, considerând că inspectorul vamal a interpretat eronat natura și destinația produselor și s-a abătut de la practica anterior aplicată de Serviciul Vamal în cazul unor mărfuri identice. În opinia sa, această reclasificare i-a prejudiciat drepturile și interesele economice, motiv pentru care a depus contestație și contestație suplimentară împotriva Deciziei nr. 21 din 1 iulie 2021.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-10997 din 4 august 2021, recepționat la 9 august 2021, autoritatea vamală a menținut soluția de clasificare și a indicat că „Dimexid” 100 ml, „Tinctura de gălbenele” 25 ml și „Menovazină” 40 ml, încadrate la subpoziția 300490000, precum și „Levomicetină” 25 ml, încadrată la subpoziția 300420000, fac parte din poziția tarifară 3004. Reclamanta a apreciat că acest răspuns nu înlătură nelegalitatea deciziei contestate, ci confirmă o aplicare formală și incompletă a normelor tarifare.

În paralel, reclamanta s-a adresat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale pentru obținerea autorizației de import a produselor „Dimexid” 100 ml, „Tinctura de gălbenele” 25 ml, „Menovazină” 40 ml și „Levomicetină” 25 ml. La 21 iulie 2021, aceasta a depus o cerere prealabilă, iar prin răspunsul nr. Rg02-003431 din 26 iulie 2021, Agenția a refuzat eliberarea autorizației de import, invocând art. 11 din Legea nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică și art. 124 din Codul administrativ. Reclamanta a arătat că a contestat separat acest refuz, susținând că produsele ar constitui medicamente, însă ulterior, prin scrisoarea nr. Rg02-003650 din 11 august 2021, Agenția a indicat expres că produsele nu se încadrează în noțiunea de medicament și, respectiv, nu pot fi clasificate ca medicamente.

Totodată, prin scrisoarea nr. 80 din 5 iulie 2021, reclamanta a solicitat Agenției Naționale pentru Sănătate Publică să confirme dacă produse similare fabricate de producători autohtoni sunt clasificate ca medicamente sau ca produse pentru îngrijirea pielii. Prin răspunsul nr. 01-13/4-3971 din 10 august 2021, ANSP a comunicat că menovazina, tinctura de gălbenele, dimexidul, dimexolul și levomicetina au fost prezentate spre avizare sanitară, conform documentelor

normative tehnice, în calitate de soluții cu efect calmant și antiseptic pentru îngrijirea pielii în cazul unor afecțiuni ale acesteia. Reclamanta a subliniat că ANSP a confirmat natura acestor produse ca produse destinate îngrijirii pielii, însă nu a oferit o soluție concretă în privința mărfurilor importate de S.R.L. „Lismedfarm".

Partea reclamantă a susținut că stabilirea caracterului de medicament nu poate fi efectuată exclusiv de către inspectorul vamal, deoarece aceasta presupune verificarea condițiilor de fabricare, a compoziției, a calității, a indicațiilor terapeutice și a respectării regulilor de bună practică de fabricație. În acest sens, a invocat Ordinul Ministerului Sănătății nr. 309 din 26 martie 2013 privind aprobarea Regulilor de bună practică de fabricație a medicamentelor de uz uman, potrivit căruia producătorii de medicamente trebuie să implementeze regulile GMP din mijloace financiare proprii și să suspende fabricarea medicamentelor până la obținerea certificatului de conformitate cu buna practică de fabricație.

Reclamanta a făcut trimitere și la art. 2 din Ordinul Ministerului Sănătății nr. 739 din 23 iulie 2012, potrivit căruia medicamentele de uz uman pot fi puse pe piața Republicii Moldova numai după eliberarea certificatului de înregistrare a medicamentului de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Pentru obținerea acestui certificat, producătorul sau reprezentantul său trebuie să depună o cerere de autorizare, însoțită, pentru fiecare substanță activă, de declarații și acte care să confirme că producătorii funcționează în conformitate cu regulile GMP. În lipsa acestor documente, cererea urmează a fi refuzată, ceea ce, în opinia reclamantei, demonstrează că un produs nu poate fi calificat drept medicament doar prin simpla alegere a unui cod tarifar.

În continuare, reclamanta a arătat că producătorii autohtoni comercializează pe teritoriul Republicii Moldova produse identice sau similare drept produse pentru îngrijirea pielii, încadrate la poziția tarifară 3304, în timp ce aceleași produse provenite de la producători străini au fost calificate de Serviciul Vamal drept medicamente din poziția 3004. Au fost indicate, cu titlu de exemplu:

„Dimexol-MC", soluție cutanată 50/100 g, produs de „MC-Pharmaceuticals" S.R.L., similar produsului „Dimexid" 100 ml;

„Dimexid-ElaDum" 50 ml, produs de S.R.L. „ElaDum Pharma", similar produsului „Dimexid" 100 ml;

„Tinctura de Gălbenele", produsă de „MC-Pharmaceuticals" S.R.L., similară produsului „Tinctura de gălbenele" 25 ml;

„Tinctură de Gălbenele-ElaDum" 40 ml, produsă de S.R.L. „ElaDum Pharma";

„Menovazină-ElaDum" 40 ml, produsă de S.R.L. „ElaDum Pharma";

„Menovazin" 40 ml, produs de „MC-Pharmaceuticals" S.R.L.;

„Levomicetină-ElaDum" 5%, soluție alcoolică de 25 ml, produsă de S.R.L. „ElaDum Pharma".

Reclamanta a considerat că tratarea diferită a unor produse identice, în funcție de originea lor autohtonă sau străină, contravine principiului nediscriminării și

regulilor Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova este parte. Potrivit poziției sale, dacă producătorii autohtoni pot comercializa aceste produse ca produse pentru îngrijirea pielii, nu există o justificare obiectivă pentru ca mărfurile importate, cu aceeași compoziție și destinație, să fie considerate medicamente.

De asemenea, reclamanta a invocat Legea nr. 1409-XIII din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente, Hotărârea Parlamentului nr. 1352-XV din 3 octombrie 2002, Dispoziția Guvernului nr. 28-d din 11 aprilie 2012, Hotărârea Guvernului nr. 71 din 23 ianuarie 2013 și Hotărârea Guvernului nr. 397 din 31 mai 2011, susținând că aceste acte stabilesc o procedură specială de identificare și recunoaștere a produsului ca medicament. Potrivit reclamantei, inspectorul superior Igor Sazonov a ignorat aceste norme speciale și a determinat codul tarifar în baza propriei aprecieri, fără competența și expertiza necesare.

S-a susținut că numai Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este competentă să evalueze condițiile de fabricație a medicamentelor, să efectueze inspecții, să solicite testări de laborator și să stabilească dacă o substanță are calitatea de medicament. Producătorii mărfurilor importate nu ar fi trecut inspecția Agenției, nu ar fi fost autorizați drept producători de medicamente și nu ar fi prezentat certificate GMP ori alte documente care să permită înregistrarea mărfurilor ca medicamente.

În opinia reclamantei, reclasificarea vamală a creat o imposibilitate juridică și practică de comercializare. Astfel, Serviciul Vamal impune vămuirea mărfurilor ca medicamente din poziția 3004, însă Agenția Medicamentului refuză eliberarea autorizației de import, motivând că produsele nu sunt medicamente, iar ANSP eliberează avize sanitare, tratându-le ca produse pentru îngrijirea pielii. În aceste condiții, mărfurile nu pot fi nici importate ca medicamente, nici comercializate ca produse cosmetice sau de îngrijire.

Reclamanta a mai indicat că produsele cu codul tarifar 3304 pot fi introduse pe piață după verificarea lor în baza unui aviz sanitar emis de ANSP, în timp ce produsele cu codul 3004 necesită verificarea de către AMDM, efectuarea testelor de laborator și eliberarea certificatului de înregistrare a medicamentului. A susținut că producătorii autohtoni utilizează, aproximativ din anul 2013, procedura avizării sanitare, confirmând implicit că nu consideră produsele respective drept medicamente.

Totodată, reclamanta a criticat faptul că, în răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-10997 din 4 august 2021, s-a menționat că levomicetina, dimexidul și menovazina au fost încadrate la poziția 3004 în funcție de compoziție, utilizare și indicații terapeutice, însă produsul „Formidron”, care ar avea, de asemenea, indicații terapeutice, grupă farmacoterapeutică și cod ATC D08AX, a fost clasificat la poziția 3307. În opinia reclamantei, această diferență confirmă lipsa unei practici unitare și caracterul arbitrar al clasificării.

Reclamanta a remarcat că, din cauza situației create, produsele importate au rămas depozitate într-un depozit vamal medical, iar pentru păstrarea lor trebuie achitată anual o sumă care constituie aproximativ 30% din costul produselor. În același timp, producătorii autohtoni continuă să distribuie produse similare fără obstacole. Această situație a fost calificată drept discriminatorie și contrară libertății comerțului și activității de întreprinzător, protecției concurenței loiale și obligației statului de a crea un cadru favorabil valorificării factorilor de producție.

În concluzie, reclamanta a susținut că autoritățile pârâte nu au identificat corect codul tarifar, au aplicat selectiv legislația, au utilizat doar Nomenclatura combinată, Notele explicative la Sistemul armonizat și Regulile generale de interpretare, fără a corobora aceste norme cu legislația specială în domeniul medicamentelor și al sănătății publice. Prin acțiunea înaintată, S.R.L. „Lismedfarm" a solicitat anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor nr. 21 din 1 iulie 2021 în privința tuturor celor patru produse și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 6, art. 22 și art. 28 din Codul vamal al Republicii Moldova, art. 1409-XIII din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente, Hotărârea Parlamentului nr. 1352-XV din 3 octombrie 2002 cu privire la aprobarea Politicii de stat în domeniul medicamentului, Dispoziția Guvernului nr. 28-d din 11 aprilie 2012, Hotărârea Guvernului nr. 71 din 23 ianuarie 2013 cu privire la aprobarea Regulamentului privind Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, structurii și efectivului-limită ale acesteia, Hotărârea Guvernului nr. 397 din 31 mai 2011 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Ministerului Sănătății.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023, s-a admis acțiunea în contencios administrativ a reclamantei SRL „Lismedfarm" împotriva Serviciului Vamal al Republici Moldova, persoane terțe: Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Agenția Națională pentru Sănătatea Publică privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

S-a anulat actul administrativ individual defavorabil – decizia de clasificare a mărfurilor nr.21 din 01.07.2021, în partea clasificării următoarelor mărfuri: dimexid 100 ml, tinctură de gălbenele 25 ml, levomicetina 25 ml, menovazină 40 ml.

S-a încasat de la Serviciul vamal al Republicii Moldova în beneficiul SRL „Lismedfarm" suma de 5 000(cinci mii) lei cu titlu de asistență juridică.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 3 martie 2023, Serviciul Vamal a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de SRL „Lismedfarm" să fie respinsă (f.d. 184 vol.I).

La 3 mai 2023, Serviciul Vamal a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a indicat că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023 este nelegală și neîntemeiată, fiind pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei.

În acest sens, apelantul a susținut că instanța de fond a anulat nejustificat Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 21 din 01 iulie 2021 și a obligat Serviciul Vamal la plata sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, deși actul administrativ contestat ar fi fost emis cu respectarea prevederilor legislației vamale.

Apelantul a relatat că, la 28 iunie 2021, S.R.L. „Lismedfarm" a depus declarația vamală nr. 2090119008, privind importul unor produse din domeniul farmaceutic și medicamentos. În urma controlului vamal și a examinării documentelor prezentate, autoritatea vamală a constatat existența unor neconcordanțe privind clasificarea tarifară a produselor declarate, respectiv Dimexid 100 ml, Tinctură de gălbenele 25 ml, Menovazină 40 ml, Levomicetină 25 ml, Formidron 50 ml și Clorhexidină bigluconat 0,05% – 100 ml, care au fost încadrate de declarant la poziția tarifară 3304, aferentă produselor pentru întreținerea și îngrijirea pielii, deși, în opinia organului vamal, acestea trebuiau clasificate la pozițiile tarifare din capitolul 3004, rezervat medicamentelor.

În continuare, apelantul a argumentat că Decizia de clasificare nr. 21 din 01 iulie 2021 a fost emisă în baza analizei fiecărui produs în parte, prin raportare la compoziția acestuia, indicațiile terapeutice, modul de administrare și prospectele anexate declarației vamale. Astfel, s-a susținut că:

- Dimexid 100 ml reprezintă o soluție cutanată cu substanța activă dimetilsulfoxid, utilizată în tratamentul afecțiunilor inflamatorii ale aparatului locomotor, contuziilor, edemelor inflamatorii, plăgilor purulente, osteomielitei, streptodermiei, sclerodermiei, acneei, furunculozei și altor afecțiuni cutanate, fiind administrată extern sub formă de comprese și aplicații. Din aceste considerente, produsul a fost reclasificat de la codul tarifar 330499000, supus unei taxe vamale de 6,5 %, la codul 300490000, aferent medicamentelor, pentru care taxa vamală este 0 %.

- Tinctura de gălbenele 25 ml este descrisă ca un extract vegetal cu proprietăți antibacteriene, antiseptice și antiinflamatorii, utilizat atât extern, pentru tratarea plăgilor, arsurilor, eczemelor și afecțiunilor cavității bucale, cât și intern, în tratamentul ulcerului gastric, gastritei și afecțiunilor căilor biliare. Potrivit Serviciului Vamal, caracteristicile terapeutice și profilactice justifică încadrarea acesteia la subpoziția tarifară 300490000, iar nu la poziția 330499000.

- Levomicetina 25 ml conține 3 % cloramfenicol, antibiotic cu spectru larg de acțiune, utilizat în tratamentul infecțiilor bacteriene ale pielii, inclusiv furuncule,

ulcere trofice, răni și arsuri infectate. În consecință, produsul a fost reclasificat la codul tarifar 300420000, destinat medicamentelor care conțin antibiotice.

- Menovazina 40 ml, care conține mentol, procaină și benzocaină, este utilizată ca analgezic local pentru dureri musculare și articulare și pentru afecțiuni cutanate însoțite de prurit, fiind administrată prin aplicare locală de 2–3 ori pe zi. În opinia apelantului, aceste caracteristici demonstrează că produsul are destinație terapeutică și trebuia încadrat la codul tarifar 300490000.

Serviciul Vamal a mai susținut că instanța de fond a calificat în mod greșit Decizia de clasificare nr. 21 drept un act administrativ individual defavorabil, deoarece, în realitate, prin reclasificarea mărfurilor, reclamantei i-au fost chiar îmbunătățite condițiile de import. Astfel, modificarea codurilor tarifare a avut drept consecință reducerea taxei vamale de la 6,5 % la 0 %, ceea ce exclude existența unui prejudiciu cauzat prin actul administrativ și face neîntemeiată concluzia instanței privind caracterul defavorabil al deciziei.

Totodată, apelantul a invocat că clasificarea mărfurilor se efectuează exclusiv potrivit Nomenclaturii combinate a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, iar, potrivit Regulii generale de interpretare nr. 1, clasificarea se realizează în funcție de textul pozițiilor tarifare și de notele explicative aferente secțiunilor și capitolelor. În acest context, organul vamal a susținut că a aplicat corect prevederile capitolului 30 din Nomenclatura combinată și Notelor explicative aferente poziției tarifare 3004, care includ medicamentele destinate tratamentului sau profilaxiei, prezentate în doze sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, fiind suficiente indicațiile terapeutice înscrise pe ambalaj sau în prospect pentru identificarea produsului ca medicament.

Apelantul a mai arătat că art. 141^2 alin. (2) din Codul vamal conferă organelor vamale competența expresă de a efectua din oficiu clasificarea mărfurilor atunci când declarantul stabilește incorect poziția tarifară. De asemenea, a invocat Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 65, în redacția din 10 decembrie 2015, privind aplicarea legislației vamale referitoare la stabilirea poziției tarifare, susținând că organul vamal are dreptul și obligația legală de a modifica poziția tarifară stabilită de declarant ori de câte ori aceasta nu corespunde Nomenclaturii combinate.

Un alt argument invocat de apelant a fost că însăși reclamanta a confirmat caracterul de medicament al produselor importate prin faptul că s-a adresat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu cererea nr. C129300/2021, solicitând autorizarea importului acestora ca medicamente.

În opinia Serviciului Vamal, această conduită demonstrează că însăși reclamanta a considerat necesară clasificarea produselor la poziția tarifară 3004, iar concluzia instanței de fond în sens contrar este contradictorie.

În fine, apelantul a criticat concluzia instanței de fond potrivit căreia refuzul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 14 iulie 2021 ar confirma faptul că produsele respective nu constituie medicamente.

Serviciul Vamal a susținut că refuzul AMDM nu s-a întemeiat pe natura produselor, ci exclusiv pe neîndeplinirea condițiilor procedurale prevăzute de art. 11 din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, reclamanta neprezentând documentația necesară pentru inițierea procedurii de autorizare. Prin urmare, imposibilitatea importului nu poate fi imputată organului vamal, ci este consecința neconformării reclamantei cu cerințele legale privind autorizarea medicamentelor.

În drept, apelantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 141^2 din Codul vamal al Republicii Moldova, Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, Regulilor generale de interpretare a Nomenclaturii combinate, Notelor explicative aferente poziției tarifare 3004 și capitolului 30 din Nomenclatura combinată, Ordinului Serviciului Vamal nr. 114/2020 privind aprobarea Notelor explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor, art. 11 din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, precum și pe art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii formulate de S.R.L. „Lismedfarm", ca neîntemeiată.

Poziția intimatului și terților pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 7 aprilie 2024, SRL „Lismedfarm" a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023.

Terții Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și Agenția Națională pentru Sănătatea Publică, fiind înștiințați despre examinarea cererii de apel și posibilitatea expunerii pe marginea acesteia, nu au depus referință și nu și-au exprimat poziția în niciun fel.

Admisibilitatea apelului:

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) a fost pronunțat public la 27 februarie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 3 martie 2023. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*".

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 3 mai 2023 (f.d. 219 vol.I), iar motivarea apelului a fost depusă în aceeași zi, la 3 mai 2023, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*".

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel, precum și motivarea acesteia, au fost semnate de către șeful adjunct al Biroului Vamal Centru, Cebanenco Vladimir.

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, reprezentantul intimatului, SRL „Lismedfarm", avocatul Cerga Ion și administratorul Chitic Ecaterina au pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Reprezentantul apelantului, Serviciul Vamal și reprezentanții terților Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Agenția Națională pentru Sănătatea Publică în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, deși au fost legal citați, nu s-au prezentat. În aceste condiții, Completul judiciar, în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel declarată de Serviciul Vamal, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a cererii de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare a produselor farmaceutice nr.50 din 12.03.2021, încheiat între OOO „БЕСТ-фарм” (vânzător/furnizor) și SRL „Lismedfarm”(cumpărător),

furnizorul OOO „БЕСТ-фарм” s-a obligat să furnizeze SRL „Lismedfarm” produse farmaceutice în perioada 12.03.2021-31.12.2024 (f.d.20-21).

Potrivit specificației din 01.07.2021, anexa nr.2 la contractul nr.50 din 12.03.2021, reclamanta SRL”Lismedfarm” a procurat de la OOO„БЕСТ-фарм” dimexid-soluție cutanată, doza 99%, 100 ml N1, cantitatea 996; tinctură de gălbenele-soluție alcoolică, doza 70%, 25 ml N1, cantitatea 2052; levomicetin-soluție alcoolică, doza 70%, 25 ml N1, cantitatea 1980; menovazină-soluție cutanată, doza 70%, 40 ml N1, cantitatea 1000 la prețul total 100997,76 ruble rusești (f.d.22).

Conform declarației vamale nr.2090I19008 din 28.06.2021, reclamanta SRL „Lismedfarm” a importat din Federația Rusă și a declarat în vamă marfa - produse din domeniul farmaceutic printre care și dimexid-soluție cutanată, 100 ml; tinctură de gălbenele-soluție alcoolică, 25 ml; levomicetin-soluție alcoolică, 25 ml; menovazină soluție cutanată, 40 ml (f.d.74-77).

La 1 iulie 2021, Biroul vamal Centru a emis decizia de clasificare a mărfurilor (în temeiul art.141^2 alin.(2^1) din Codul vamal), cu nr.21, prin care a decis că marfa importată-dimexid 100 ml, tinctură de gălbenele 25 ml, menovazină 40 ml fiind declarat de către SRL „Lismedfarm” cu codul 33049900, urmează a fi clasificat la codul 300490000, iar levomicetina 25 ml urmează a fi clasificată la codul 300420000 (f.d.11- 12).

Nefiind de acord cu respectiva decizie, la 8 iulie 2021, SRL „Lismedfarm” s-a adresat către Serviciul Vamal cu o contestație, solicitând anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.21 din 1 iulie 2021.

La 4 august 2021, Serviciul Vamal a emis răspunsul nr.28/11-10997, menționând că Decizia de clasificare nr.21 din 01.07.2021 (cu rectificările din 27.07.2021) emisă de Biroul vamal Centru este în corespundere cu prevederile legale în vigoare (f.d.25).

Nefiind de acord, la 17 august 2021, SRL „Lismedfarm” a depus prezenta acțiune în contencios administrativ.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a admis acțiunea în contencios administrativ.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a*

activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul SRL „Lismedfarm" reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar, în speță, reclamantul urmărește anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.21 din 01.07.2021, emisă de Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru, precum şi a răspunsului Serviciului vamal nr.28/11-10997 din 4 august 2021 prin care s-a respins contestaţia reclamantului.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența

Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul SRL „Lismedfarm", cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

La caz, instanța de apel atestă că deciziei de clasificare a mărfurilor nr.21 din 01.07.2021, emisă de Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru, precum şi răspunsul Serviciului vamal nr.28/11-10997 din 4 august 2021, emis pe marginea contestației, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior. Totodată, în sensul art. 10 și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte constituie acte administrative defavorabile reclamantului, or, prin emiterea actelor administrative menționate, reclamantului i-au fost afectate drepturile și interesele legitime, ca urmare a modificării codului tarifar al mărfurilor importate, ceea ce a determinat aplicarea unui regim vamal diferit.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în*

contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere”.

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

În speţă, se atestă că aceste condiţionalităţi au fost respectate de către SRL „Lismedfarm” care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret, astfel încât este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul SRL „Lismedfarm” este destinatarul actelor contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, SRL „Lismedfarm” a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că, „*până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*”.

Conform art. 289 din Codul vamal, „*prin derogare de la prevederile Codului administrativ, actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi contestate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acţiunii/inacţiunii*”.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul/intimat a respectat procedura prealabilă.

În speță, Completul judiciar reține că, la 1 iulie 2021, Biroul Vamal Centru a emis decizia de clasificare a mărfurilor nr.21.

Nefiind de acord cu respectiva decizie, la 8 iulie 2021, SRL „Lismedfarm" s-a adresat către Serviciul Vamal cu o contestație, solicitând anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.21 din 1 iulie 2021.

La 4 august 2021, Serviciul Vamal a emis răspunsul nr.28/11-10997, menționând că nu au fost constatate motive pentru satisfacerea cerințelor invocate.

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*".

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 17 august 2021.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul SRL „Lismedfarm" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) și f) din Codul administrativ „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;* ***a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale***.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*".

La acest capitol, se reţin și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal*

admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că, obiectul examinării în prezenta cauză de contencios administrativ constă în verificarea legalității deciziei de clasificare a mărfurilor nr.21 din 1 iulie 2021, emise de Serviciul Vamal. De asemenea, instanța este chemată să se pronunțe asupra legalității a răspunsului Serviciului vamal nr.28/11-10997 din 4 august 2021 emis pe marginea contestației.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, potrivit art. 141^1 din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), *„(1) Nomenclatura combinată a mărfurilor se aprobă de Parlament în concordanţă cu acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte. (2) Nomenclatura combinată a mărfurilor se utilizează de organul vamal pentru reglementarea măsurilor tarifare şi netarifare în comerţul exterior şi în scopuri statistice".*

Potrivit art. 141^2 alin. (1) – (2^1) și alin. (4) din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*(1) Clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor şi normelor metodologice existente. (2)* ***În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor şi normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor.*** *Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabileşte de către Serviciul Vamal. (2^1) Decizia de clasificare a mărfurilor, emisă de organul vamal până la acordarea liberului de vamă, se aduce la cunoştinţa declarantului în ziua emiterii acesteia. Dacă decizia organului vamal de clasificare a mărfurilor influenţează mărimea drepturilor de import aferente tranzacţiei de import, liberul de vamă se acordă după achitarea integrală a acestora. (4) Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislaţia în vigoare*".

În conformitate cu prevederile art. 141^3 alin. (1) – (2^1) și alin. (4) din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „(1) *Persoanele interesate au dreptul de a solicita Serviciului Vamal emiterea unor decizii tarifare prealabile privind clasificarea mărfurilor. Serviciul Vamal va refuza emiterea deciziei tarifare prealabile în cazul în care solicitarea nu are legătură cu o operaţiune de import sau de export preconizată.*

(2) Decizia tarifară prealabilă este obligatorie pentru organele vamale şi solicitant numai în privinţa clasificării tarifare a mărfurilor declarate de solicitant în scopul aplicării drepturilor de import sau de export, dacă formalităţile vamale

sînt îndeplinite ulterior datei la care s-a comunicat informaţia, iar mărfurile sînt identice cu cele menţionate în decizie.

(3) Cererea privind decizia tarifară prealabilă se întocmeşte în scris, conform procedurii stabilite de Serviciul Vamal, şi se referă la un singur tip de mărfuri. În funcţie de specificul mărfii, la cerere se anexează fotografii, documentaţie care să cuprindă descrierea, principalele caracteristici, precum şi analizele de laborator ale mărfii.

(4) În cel mult 3 luni din momentul recepţionării solicitării scrise, decizia tarifară prealabilă se emite şi se aduce la cunoştinţă solicitantului.

(5) Serviciul Vamal este în drept să emită decizii tarifare prealabile şi în afara termenului prevăzut la alin.(4), informînd concomitent solicitantul despre acest fapt. Scrisoarea de informare va fi remisă solicitantului pînă la expirarea termenului iniţial, cu indicarea motivelor necesităţii prelungirii termenului şi stabilirea unui nou termen.

(6) Decizia tarifară prealabilă prin care se respinge o solicitare sau care este în detrimentul solicitantului urmează să fie motivată în mod obligatoriu.

(7) Deciziile tarifare prealabile se eliberează gratuit.

(8) Deciziile tarifare prealabile sînt aplicabile începînd cu data la care au fost emise şi nu au efect retroactiv.

(9) La depunerea declaraţiei, titularul deciziei tarifare prealabile îşi asumă obligaţia de a demonstra conformitatea condiţiilor pe care le întruneşte marfa cu cele descrise în decizie.

Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar reține că obiectul litigiului îl constituie verificarea legalității încadrării tarifare a produselor „Dimexid” soluție cutanată 100 ml, „Tinctură de gălbenele” soluție alcoolică 25 ml, „Menovazină” soluție cutanată 40 ml și „Levomicetină” soluție alcoolică 25 ml, realizată de către organul vamal prin Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 21 din 01 iulie 2021, precum și a legalității răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-10997 din 4 august 2021, prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei respective.

Din materialele cauzei rezultă că, prin Decizia de clasificare a mărfurilor nr. 21 din 01 iulie 2021, Serviciul Vamal a reclasificat produsele „Dimexid” 100 ml, „Tinctură de gălbenele” 25 ml, „Menovazină” 40 ml și „Levomicetină” 25 ml de la poziția tarifară 3304 la pozițiile tarifare 300490000 și, respectiv, 300420000, apreciind că acestea reprezintă medicamente în sensul Capitolului 30 din Nomenclatura combinată a mărfurilor.

Completul judiciar apreciază însă că argumentele invocate de apelant nu pot fi reținute, întrucât acestea pornesc de la o interpretare incompletă a cadrului normativ incident.

Astfel, potrivit art. 141^2 alin. (2) din Codul vamal, în cazul clasificării incorecte a mărfurilor, organele vamale sunt în drept să efectueze din oficiu clasificarea

acestora în conformitate cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și cu normele metodologice aplicabile, prin emiterea unei decizii de clasificare. Totodată, conform Regulilor generale de interpretare nr. 1 ale Nomenclaturii combinate a mărfurilor, clasificarea se stabilește în funcție de textul pozițiilor tarifare și de notele de secțiune și de capitol, iar Regulile generale de interpretare nr. 6 prevăd că încadrarea la nivel de subpoziții se efectuează potrivit textului acestora și notelor corespunzătoare.

În același timp, Nota 2 de la Secțiunea VI a Nomenclaturii combinate stabilește că un produs susceptibil de clasificare la pozițiile 3004 și 3304 urmează a fi încadrat exclusiv la poziția care corespunde caracteristicilor sale juridice și tehnice.

De asemenea, Nota complementară la Capitolul 30 prevede că poziția tarifară 3004 cuprinde preparatele prezentate pentru vânzarea cu amănuntul numai dacă etichetarea ori modul de prezentare conțin indicații privind bolile sau simptomele împotriva cărora produsul este utilizat, concentrația substanței active, posologia și modul de administrare.

Pe de altă parte, notele explicative aferente poziției tarifare 3304 prevăd expres că această poziție include produsele pentru întreținerea și îngrijirea pielii, altele decât medicamentele, fiind excluse preparatele care conțin substanțe active în cantități suficiente pentru a produce în principal efecte terapeutice sau profilactice.

Cu toate acestea, normele vamale nu pot fi interpretate în mod izolat de legislația specială care reglementează domeniul medicamentelor. Or, potrivit Legii nr. 1409-XIII din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente, precum și Hotărârii Guvernului nr. 71 din 23 ianuarie 2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, competența de a stabili dacă un produs întrunește condițiile pentru a fi considerat medicament, de a verifica respectarea regulilor de bună practică de fabricație, de a efectua evaluarea calității, siguranței și eficacității și de a decide asupra autorizării acestuia aparține Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar nu organului vamal.

Prin urmare, deși Serviciul Vamal este competent să stabilească poziția tarifară a mărfurilor, această competență nu îi conferă dreptul de a ignora constatările autorităților specializate și nici de a substitui atribuțiile acestora în ceea ce privește calificarea juridică a unui produs ca medicament. Exercitarea competenței prevăzute de art. 141^2 din Codul vamal trebuie realizată cu respectarea principiului legalității consacrat de art. 21 din Codul administrativ și a obligației autorității publice de a cerceta complet situația de fapt, prevăzută de art. 22 din Codul administrativ, ceea ce presupune luarea în considerare a tuturor normelor juridice incidente, inclusiv a celor speciale care reglementează regimul juridic al medicamentelor.

În speță, din actele dosarului rezultă că Serviciul Vamal și-a fundamentat concluziile exclusiv pe Nomenclatura combinată și pe prospectele produselor, fără a valorifica poziția exprimată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și de Agenția Națională pentru Sănătate Publică, autorități care, potrivit competențelor conferite de lege, sunt abilitate să stabilească regimul juridic al

acestor produse. Or, omiterea unor asemenea elemente esențiale demonstrează că situația de fapt nu a fost cercetată complet, iar actul administrativ contestat nu întrunește exigențele de legalitate impuse de Codul administrativ.

Totodată, Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia simpla existență a unor indicații terapeutice înscrise în prospectele produselor este suficientă pentru încadrarea acestora la poziția tarifară 3004.

Or, atât Nota complementară la Capitolul 30 din Nomenclatura combinată, cât și notele explicative aferente poziției tarifare 3004 trebuie interpretate sistemic și coroborat cu legislația specială în materia medicamentelor. Aceste dispoziții nu instituie prezumția că orice produs care conține instrucțiuni de utilizare ori menționează anumite afecțiuni reprezintă, în mod automat, un medicament. Dimpotrivă, normele respective stabilesc exclusiv criteriile tehnice de clasificare vamală a produselor care au fost deja identificate ca medicamente potrivit legislației speciale incidente.

În acest context, Completul judiciar reține că Legea nr. 1409-XIII din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente reglementează expres condițiile în care un produs poate fi recunoscut și pus pe piață în calitate de medicament, iar Hotărârea Guvernului nr. 71 din 23 ianuarie 2013 atribuie Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale competența exclusivă privind evaluarea, autorizarea și supravegherea medicamentelor. De asemenea, potrivit Ordinului Ministerului Sănătății nr. 739 din 23 iulie 2012 privind autorizarea medicamentelor de uz uman, introducerea pe piață a unui medicament este condiționată de existența certificatului de înregistrare emis de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar verificarea îndeplinirii condițiilor privind calitatea, siguranța și eficacitatea produsului revine exclusiv acestei autorități.

Rezultă, așadar, că organul vamal nu poate substitui autoritatea competentă în domeniul medicamentelor și nici nu poate stabili, prin propria apreciere, că un produs reprezintă medicament doar în baza prospectului de utilizare, în lipsa unei evaluări efectuate potrivit legislației speciale. O asemenea interpretare ar lipsi de efect normele imperative care instituie procedura de autorizare a medicamentelor și ar conduce la exercitarea unor atribuții care excedează competenței legale a autorității vamale.

Mai mult decât atât, din materialele cauzei rezultă că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin scrisoarea nr. Rg02-003650 din 11 august 2021, a comunicat expres că produsele în litigiu nu se încadrează în noțiunea de medicament. În același sens, Agenția Națională pentru Sănătate Publică, prin răspunsul nr. 01-13/4-3971 din 10 august 2021, a confirmat că produse similare sunt prezentate spre avizare sanitară drept soluții destinate îngrijirii pielii, cu efect antiseptic și calmant, iar nu ca medicamente.

În aceste condiții, Completul judiciar constată că Serviciul Vamal a omis să ia în considerare concluziile autorităților publice competente în materia calificării juridice a acestor produse și și-a fundamentat decizia exclusiv pe interpretarea proprie a Nomenclaturii combinate. Or, potrivit art. 22 din Codul administrativ, autoritatea publică are obligația de a cerceta complet și obiectiv starea de fapt înainte de emiterea actului administrativ, iar în conformitate cu art. 21 din același cod, aceasta este obligată să acționeze în strictă conformitate cu legea și cu scopul urmărit de aceasta.

Prin urmare, Completul judiciar apreciază că actul administrativ contestat a fost emis în lipsa unei cercetări complete a circumstanțelor relevante și fără coroborarea normelor vamale cu legislația specială în domeniul medicamentelor, ceea ce justifică concluzia instanței de fond privind nelegalitatea acestuia.

Nu poate fi primit nici argumentul apelantului potrivit căruia instanța de fond ar fi ignorat competența organului vamal de a efectua clasificarea mărfurilor. Dimpotrivă, prima instanță nu a contestat existența unei asemenea competențe, ci modalitatea în care aceasta a fost exercitată. Controlul judecătoresc în contenciosul administrativ nu vizează oportunitatea soluției administrative, ci legalitatea exercitării competenței administrative. Astfel, în conformitate cu art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, instanța verifică dacă autoritatea publică a luat în considerare toate faptele relevante, dacă a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și dacă și-a exercitat competența potrivit scopului stabilit de lege. Or, în speță, aceste exigențe nu au fost respectate de autoritatea vamală.

Instanța de apel apreciază critic argumentul apelantului potrivit căruia Decizia de clasificare nr. 21 din 01 iulie 2021 ar constitui un act administrativ favorabil reclamantei, întrucât reclasificarea produselor de la poziția tarifară 33049900 la pozițiile tarifare 300490000 și 300420000 a avut drept consecință reducerea taxei vamale de la 6,5 % la 0 %.

Completul judiciar reține că legalitatea unui act administrativ individual nu se apreciază exclusiv prin prisma efectelor sale fiscale ori patrimoniale, ci prin raportare la ansamblul consecințelor juridice pe care acesta le produce asupra drepturilor și intereselor legitime ale persoanei vizate. Or, potrivit art. 11 și art. 17 din Codul administrativ, este considerată persoană vătămată orice persoană ale cărei drepturi sau interese legitime sunt afectate prin activitatea administrativă a unei autorități publice, indiferent de natura concretă a prejudiciului produs.

În speță, deși reclasificarea a avut ca efect reducerea taxei vamale, aceasta a generat obligația reclamantei de a importa produsele în regimul juridic aplicabil medicamentelor, ceea ce presupunea obținerea autorizației de import și îndeplinirea cerințelor speciale prevăzute de legislația farmaceutică. Ca urmare, mărfurile nu au mai putut fi vămuite și puse în liberă circulație, rămânând depozitate pe o perioadă îndelungată, cu suportarea cheltuielilor de depozitare. În aceste condiții, nu poate fi susținută teza apelantului potrivit căreia actul administrativ ar fi fost unul favorabil

doar pentru că a diminuat cuantumul taxei vamale, întrucât efectul juridic real al actului a constat în imposibilitatea valorificării bunurilor importate.

La fel, Completul judiciar apreciază ca fiind nefondat argumentul apelantului potrivit căruia însăși reclamanta ar fi confirmat caracterul de medicament al produselor prin depunerea cererii nr. C129300/2021 la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Acest argument confundă conduita procesuală a reclamantei cu recunoașterea naturii juridice a produselor. Din materialele dosarului rezultă că reclamanta s-a adresat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale exclusiv după emiterea Deciziei de clasificare nr. 21 din 01 iulie 2021, fiind pusă în situația de a se conforma cerințelor impuse de organul vamal pentru a putea continua procedura de import. Așadar, adresarea către AMDM nu reprezintă o recunoaștere voluntară a faptului că produsele sunt medicamente, ci constituie o consecință directă a actului administrativ contestat și o încercare de a înlătura impedimentul creat prin reclasificarea efectuată de Serviciul Vamal.

În consecință, simplul fapt că reclamanta a urmat procedura indicată de autoritatea vamală nu poate fi interpretat ca o acceptare a legalității deciziei contestate și nici ca o renunțare la dreptul de a solicita controlul judecătoresc al acesteia.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia instanța de fond ar fi interpretat eronat răspunsul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, întrucât refuzul din 14 iulie 2021 ar fi fost determinat exclusiv de neîndeplinirea unor cerințe procedurale prevăzute de art. 11 din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Chiar dacă primul răspuns al Agenției a avut la bază neîntrunirea condițiilor procedurale pentru inițierea procedurii de autorizare, această împrejurare nu este determinantă pentru soluționarea prezentului litigiu. Relevant este faptul că ulterior, prin scrisoarea nr. Rg02-003650 din 11 august 2021, aceeași autoritate competentă în domeniul medicamentelor a comunicat expres că produsele în litigiu nu se încadrează în categoria medicamentelor. Or, această poziție oficială nu a fost combătută de Serviciul Vamal și nici nu rezultă că autoritatea vamală ar fi solicitat o opinie de specialitate înainte de emiterea deciziei contestate.

În consecință, susținerile apelantului întemeiate exclusiv pe primul răspuns procedural al Agenției nu sunt suficiente pentru a înlătura concluziile rezultate din actele ulterioare emise de aceeași autoritate competentă.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate *supra*, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele apelantului sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de SRL „Lismedfarm”, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 aprilie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Serviciul Vamal se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 27 februarie 2023.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii

Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae